

Kaybetmedim Asla Sakladım Seni

— Ali Koç · 01 Mart 2014

Ellerimi neye atsam çürüyor
Ellerin şahittir buna

Nasıl bir yokluk bu böyle?
Yeni başlangıçlar, kaybedenlerin ortak yalanıdır
Son'lar işte bu yüzden inançsız olur sevgili
Yeni bir günün varlığına inandırabilirdim kendimi
Geçmiş zamanı unutmak isteseydim
Senden de vazgeçebilirdim, kendimden de
Sana yakın olamamak
Ve kendimden uzak durmak arasında bir yer bulur
Orada yaşadım

Oysaki ben,
"Belki bir gün" diyenlerden olmayı seçtim
O günün gelmeyeceğini
Ve senin bunu hak etmediğini bile bile

Çünkü sen,
Giderken bile, nerede duracağını bilemedin
Benden uzaklaşmak, seni başkalarına yakınlaştırdı sadece
Gitmek, yeni bir seçme hakkı kazandırdı sana
Aşka bir paket sigara muamelesi yaptın
Yirmi de bir kırığı önemsemeden

Aslında senin bir suçun yok

Hayat çok adaletsiz bir anne
Mutluluk adına en az payı alabildik biz
Senden önce insanlar zaten değişmişti
Bunu bir maharet sanıp, mevsimler de değiştirdi sonra kendini
Gürültünün ve kalabalıkların anlamını yitirdiği zamanlarda bulup
Sessiz, sedasız kaybetmek düştü payımıza
Ve yıllar sonra anımsayıp acı çekmek belki de

Belki de sadece bir yalan!

Ayarlayamadık saatlerimizi bir türlü
Birbirine
Sen daha önce terk ettin beni
Benim senden daha önce ölmeme beklemeden
İşin kötü tarafı
Senden fazla yaşarsam ,bundan haberim olmayacak artık
Veya benim ölümden senin

Seni bir başkası ile görmemek için
Senin benden önce ölmen gerekiyor
Bu nasıl bir adalet?

Neyse zaman diyorduk!

Zamanın gücü hiçbir şeyi değiştirmeye yetmiyor
Saatim mesela,aynı kısır döngüde yıllardır
Yıllardır üçyüz altmışbeş günlük takvimleri kullanıyorum
Ayların ve günlerin adı aynı halen
Ve Güneş
Sonra Ay
Yıldızlara teşekkür eden bir tek insana rastlamadım
Gerçekleşen dileğinin ardından

Yakılan gemileri sahiplenir sadece zaman
Ve sonra rüzgar,
Kül oluncaya dek körükler insanı
Gittiğin yerde mutlu olmak zorunda bırakır seni
Ve sahiplenir hayat

Bir mektup kadar uzak olabilseydik birbirimize keşke
En azından bekleyerek geçirirdik zamanı
Giderek değil
Umudun en yalın haliyle dokunurduk kelimelere
Suskunluğun bir asaleti olurdu o zaman

Susmak demek,kelimelerden uzaklaşmak demek değil sevgili
Yada sestem azade bir hayat

Ben en içten kelimelerimle sustum sana
Senden bir cümle olamayacağını bile bile üstelik

Öpüyorum gözlerinden,dudaklarının
Şimdilik..